Sang

til

den 25de Februar 1833.

Helsingör 1833.
Trykt hos P. V. Grüner & Co.

Melodie: Til Glæde Jordens raske Sönner.

At skilles fra de vante Steder,
Hvor man har nydt de bedste Glæder
Det smerter, gjör En aldrig glad;
Thi Gaade bliver hvad man möder,
Men Tanken stedse os forsöder:
:|: Ei Frastand skiller Hjerter ad! :|:

Naar Pligten kalder, bör man fölge,
Og Smerten taus i Hjertet dölge. —
Dog til Erstatning for mit Savn
Löd og blandt Eder Venskabs Stemme.
Det skal min Stræben stedse fremme,
:|: At være Ven ei blot af Navn! :|:

Nei Venner! glemme bör jeg ikke,
At nytte disse Öieblikke,
Hav derfor Tak Enhver især! —
Det Tabte har jeg atter funden.
Min Glædessoel paa nye oprunden,
:|: Som smiler huldt i Kredsen her! :|:

Mel: God save the King

O! Du, hvis Almagts Ord
Styrer hver Sool og Jord,
Kronernes Trone!
Fyrsten, som faderlig
Stræber at signe Dig,
Led Ham i Fred og Krig
Trygt med Din Haand!

II

Skjerm med Din Varetægt
Hele vor Kongeslægt!
Sign den, o Gud!
Retfærd og Kjærlighed
Pryde dens sildste Led!
Skjoldungens Herlighed
Aldrig døe ud!

I

Lyd høit fra Mark og Strand
Derfor, o Fædreland!
Din Takke=Sang!
Gjen, at fra Nordhavs Strand
Til Elvens Munding ned
Den fejres udi Fred
Skov, Dal og Vang!